

Π. Τζώνος

Κουβέντες για αρχιτέκτονες

Ο αρχιτέκτονας που, σχεδιάζοντας, έχει το νου του κυρίως στους άλλους συναδέλφους του, είναι άστοχος. Μοιάζει με τις γυναίκες εκείνες που ντύνονται με κύρια φροντίδα το τι θα πουν οι άλλες, παράγων κάθε άλλο παρά αμελητέος, στην υπερβολή του πάντως ά-στοχος, γιατί ξεστρατίζει την πράξη από τον πρωταρχικό της στόχο.

Ο αρχιτέκτονας που, σχεδιάζοντας, έχει το νου του κυρίως στον πελάτη του, ίσως να μην είναι φιλόδοξος, είναι όμως ευσυνείδητος, και θα κάνει τόσο ωραία αρχιτεκτονική όσο ο ίδιος μπορεί και όσο καλός ο πελάτης που διάλεξε.

Ο αρχιτέκτονας που, σχεδιάζοντας, έχει το νου του κυρίως στην ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ, είναι σίγουρα φιλόδοξος, συχνά όμως ασυνείδητος, καθώς το κτίριο δεν το παράγγειλε η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ αλλά ο πελάτης, και θα κάνει ίσως ωραία, μόνο όμως κατά σύμπτωση και καλή αρχιτεκτονική.

Ο αρχιτέκτονας που, σχεδιάζοντας, έχει το νου του και στην ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ και στον πελάτη, είναι και φιλόδοξος και ευσυνείδητος μαζί, και θα κάνει καλή αρχιτεκτονική αν είναι καλός αρχιτέκτονας και του το επιτρέψουν οι συνθήκες.

Ο αρχιτέκτονας που, σχεδιάζοντας, δεν έχει το νου του σε τίποτε, είναι «τύπος» και ενδέχεται να κάνει και καλή αρχιτεκτονική.

Ο αρχιτέκτονας που, σχεδιάζοντας, έχει το νου του κυρίως στο πρόβλημα που έχει να λύσει, είναι παίκτης.

Ο αρχιτέκτονας που έχει το νου του κυρίως στις κοινωνικές και πολιτικές του πεποιθήσεις, συνήθως δεν κάνει αρχιτεκτονική.

Ο αρχιτέκτονας που έχει το νου του κυρίως στα βιβλία που διάβασε, δεν θα προφθάσει να κάνει είτε καλή είτε κακή αρχιτεκτονική.

Ο αρχιτέκτονας που έχει το νου του κυρίως στην αμοιβή δεν είναι αρχιτέκτονας.